

Forbudet mod anvendelse af kemiske bekæmpelsesmidler vurderes ikke at have negative konsekvenser for jordbrugserhvervet i nævneværdigt omfang, idet amtsrådet har tilkendegivet at kunne behandle dispensationsansøgninger fra dag til dag. Da der samtidigt ikke vil være klageadgang, kan behov for sprøjtning effektueres lige så hurtigt som efter den nuværende ordning, hvor landmændene på forhånd skulle anmelde anvendelse af kemiske bekæmpelsesmidler til amtsrådet. Det årlige antal anmeldelser har alene været i størrelsesordenen 2-3.

Den foreslåede ordning vil være mere fleksibel end udarbejdelse af en »positivliste«, som ikke tager højde for ændringer i kemiske bekæmpelsesmidler.

Indførelse af en særregel i denne lov vedrørende anvendelse af kemiske bekæmpelsesmidler vil endvidere være mere fleksibel for jordbrugserhvervet end den gældende regel i Naturbeskyttelseslovens § 3.

Forslaget om, at miljø- og energiministeren kan tillade flere organisationer at udpege medlemmer til Det rådgivende Udvalg indebærer bl.a., at alle tre landbrugsorganisationer i området kan blive repræsenteret i udvalget og dermed få en mere permanent indflydelse, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Reglen i § 14, stk. 2, foreslås ophævet. Kravet om spærreste i ruser af hensyn til odderen er nu blevet generelt gældende over hele landet i medfør af Fiskeriministeriets bekendtgørelse om fiskeredskaber i ferskvand, Fiskeriministeriets bekendtgørelse nr. 810 af 5. oktober 1993. Der er derfor ikke længere behov for en særregel i denne lov.

Det bemærkes, at Ferskvandsfiskeriloven og den nævnte bekendtgørelse gælder i hele nærværende lovs område, herunder i af- og bevandingskanaler og skelgrøfter.

Til nr. 2

Der foreslås her et generelt forbud mod anvendelse af kemiske bekæmpelsesmidler.

Forbudet suppleres med en kompetence til amtsrådet til at meddele dispensationer efter nærmere regler, der fastsættes af miljø- og energiministeren.

Forslaget erstatter den nuværende regel om, at ministeren fastsætter regler om anvendelsen af kemiske bekæmpelsesmidler. Ministeren har ikke udnyttet denne hjemmel til at udarbejde »en positivliste«, bl.a. fordi der ikke er tradition for at sprøjte i de ydre

koge i Tøndermarsken. I stedet er der aftalt en uformel anmeldeordning mellem Sønderjyllands Amt og landbrugsorganisationerne i området. Ifølge denne aftale må der kun sprøjtes efter forudgående orientering af amtet og kun mod tidsler og angreb af stankelbenslarver. Tidsler og stankelbenslarver er det eneste, der traditionelt har været behov for at bekæmpe – i ekstraordinære situationer. I øvrigt fastslår vedtægten for Digelaget for marsken ved Tønder, at lodsejerne skal sørge for, at tidsler mv. er afhugget hvert år inden 1. august.

I de forløbne år har Sønderjyllands Amt modtaget forudgående orientering om sprøjtning i ialt 13 tilfælde. Der er konstateret 3-4 overtrædelser af ordningen.

Udfærdigelse af en bekendtgørelse med »positivliste« anses ikke for velegnet i det foreliggende tilfælde, bl.a. fordi der er tale om et relativt ufleksibelt redskab i forhold til ændringer i kemiske bekæmpelsesmidler.

Et forbud mod anvendelse kombineret med en dispensationskompetence til amtet tilsigter at fastholde sprøjtning på et minimums-niveau og at give bedre mulighed for håndhævelse overfor overtrædelser end den nuværende anmeldeordning.

Miljø- og energiministeren vil fastsætte nærmere regler for amtsrådets dispensationskompetence, med henblik på, at de træder i kraft samtidig med loven, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, med ændring af lovens § 38. Hensigten er at give amtsrådet kompetence til at meddele dispensationer til anvendelse af bekæmpelsesmidler mod stankelbenslarver og tidsler. Reglerne skal samtidig sikre hensynene til flora og fauna i området, herunder, at der så vidt muligt ikke sprøjtes mod tidsler i tilfælde, hvor mekanisk bekæmpelse er mulig, og at der ikke sprøjtes direkte i skelgrøfter mv. og i kreaturernes trampeområder langs disse.

Siden ikrafttrædelsen af Naturbeskyttelsesloven den 1. juli 1992 har reglerne om, at der ikke må foretages ændringer af beskyttede naturtyper og dermed heller ikke må anvendes kemiske bekæmpelsesmidler i større udstrækning end hidtil, også været gældende for ferske enge. Sønderjyllands Amt har tilkendegivet, at de vedvarende græsarealer i Tøndermarskens ydre koge efter amtets vurdering er omfattede af Naturbeskyttelseslovens § 3.

Det indebærer, at Naturbeskyttelseslovens § 3 gælder ved siden af loven om beskyttelse af de ydre koge i Tøndermarsken for de udpegede, vedvarende græsarealer. Den generelle bestemmelse i Naturbeskyttelsesloven finder dog ikke anvendelse i den udstrækning det pågældende forhold vedrørende anvendelsen er specielt reguleret i nærværende lov.